

201997

W WOJSKOWYCH

DRUKARNIA WOJSKOWA

Warszawa, ul. Praga 10

1933

REGULAMIN SPORTU KONNEGO W WOJSKU

W A R S Z A W A 1 9 3 3

201997

I

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

O. 27

1933

REGULAMIN SPORTU KONNEGO W WOJSKU

W A R S Z A W A 1 9 3 3

W WARSZAWIE
SPORTU KONNOGO
REZERWA

201997
I

Dig 0563

2017 33/24

ROZKAZ WPROWADZAJĄCY.

Zatwierdzam do użytku służbowego Regulamin sportu konnego w wojsku $\frac{O. 27}{1933}$

Unieważniam Regulamin sportu konnego w wojsku $\left(\frac{O. 27}{1929}\right)$ L. dz. 3228/Wyszk. z dn. 6.VI.1929 r.
Biura Og. Org. M. S. Wojsk.

W imieniu Ministra Spraw Wojskowych
I Wiceminister
(—) FABRYCY
general dywizji.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT
5300 S. DICKINSON DRIVE
CHICAGO, ILL. 60637

PHYSICS 354: QUANTUM MECHANICS II
LECTURE 11: THE HARMONIC OSCILLATOR
DATE: 11/15/2011

PROFESSOR: JOHN W. NEGELE
LECTURER: JOHN W. NEGELE
PHYSICS 354

PHYSICS 354

SPIS RZECZY.

	<i>Str.</i>
Wstęp	1
1. Cel sportu konnego w wojsku.	1
2. Zadanie regulaminu sportu konnego.	1

Rozdział A.

RODZAJE ZAWODÓW.

1. Postanowienia ogólne.

3. Zasada zawodów.	2

2. Wyścigi konne na torach publicznych (stałych).

4. Gonitwa płaska.	2
5. Gonitwa z płotami.	2
6. Gonitwa z przeszkodami (steeple chase).	2
7. Uwagi ogólne.	3

3. Biegi.

8. Bieg naprzelaj (cross country)	3
9. Bieg od punktu do punktu (point au point).	3
10. Jednostkowy bieg naprzelaj	4
11. Bieg za psami (polowanie par force).	4
12. Bieg za śladem sztucznym (rally paper)	4
13. Bieg za prowadzącym (master).	4
14. Bieg gońca.	5
15. Bieg włókiem z jeźdźcem i bez jeźdźca (ski-kjöring).	5

4. Konkursy w skokach przez przeszkody.

16. Cel konkursów.	5
17. Konkurs zwyczajny.	5
18. Konkurs szybkości.	6
19. Konkurs potęgi skoku.	6
20. Konkursy według szczególnych warunków	6

5. Próba ujeżdżania konia.

21. Zasady próby ujeżdżania.	7

6. Wszechstronna próba konia wierzchowego.

22. Zasady wszechstronnej próby konia wierzchowego.	8

7. Zawody konne o mistrzostwo armji.

23. Zasady zawodów konnych o mistrzostwo armji	9

8. Biegi odległościowe.

24. Zasady biegów odległościowych.	9

9. Gra w piłkę konno (polo).

25. Zasady gry w piłkę konno.	10

10. Pokaz konia wierzchowego (hunter show).

26. Zasady pokazu konia wierzchowego.	10

R o z d z i a ł B.

PODZIAŁ ZAWODÓW.

1. Zawody wojskowe.

27. Określenie zawodów wojskowych.	10

2. Zawody publiczne.

28. Określenie zawodów publicznych.	11

Rozdział C.
UDZIAŁ W ZAWODACH.

1. Udział oficerów.

29.	Udział oficerów i podchorążych w zawodach.	11
2. Udział podoficerów zawodowych i nadterminowych.		
30.	Udział podoficerów zawodowych i nadterminowych. w zawodach	12
3. Udział podof. niezawodowych i szeregowców.		
31.	Udział podoficerów niezawodowych i szeregow- ców w zawodach.	13

4. Udział koni.

32.	Uwagi ogólne i tabela udziału koni służbowych, oficerskich służbowych i oficerskich własnych w za- wadach sportowych (tabela 1)	13
33.	Konie służbowe.	13
34.	Konie służbowe oficerskie.	14
35.	Konie własne.	14
36.	Konie prywatne.	14

Rozdział D.
**WYTYCZNE DO URZĄDZANIA ZAWODÓW
WOJSKOWYCH.**

1. Charakter zawodów.

37.	Charakter zawodów wojskowych.	14
38.	Tabela określająca rodzaje zawodów dla oficerów, podoficerów zawodowych i szeregowych (tabela 2)	16

2. Biegi.

39.	Uwagi ogólne.	16
40.	Rozmiary przeszkód, szybkość i odległość w bie- gach.	17

VIII

	<i>Str.</i>
41. Bieg naprzelaj	18
42. Bieg od punktu do punktu.	18
43. Jednostkowy bieg naprzelaj	19
44. Bieg za psami.	19
45. Bieg za śladem sztucznym.	19
46. Bieg za prowadzącym (master).	19
47. Bieg gońca.	20
48. Bieg włókiem z jeźdźcem.	20

3. Konkursy skoków przez przeszkody.

49. Uwagi ogólne.	20
50. Teren.	21
51. Przeszkody.	21
52. Czas.	22
53. Droga biegu (trasa).	24
54. Wyrównanie współzawodnictwa (handicap).	24
55. Kategorie konkursów.	26
56. Konkurs I stopnia.	26
57. Konkurs II stopnia.	27
58. Konkurs III stopnia.	28

4. Konkurs ujeżdżania.

59. Postanowienia do przeprowadzenia konkursu ujeżdżania.	29

5. Zawody konne o mistrzostwo armji.

60. Postanowienia dla przeprowadzenia zawodów konnych o mistrzostwo armji.	30

6. Biegi odległościowe.

61. Postanowienia do przeprowadzenia biegów odległościowych.	30

7. Konkurs władania bronią konno.

62. Postanowienia do przeprowadzenia konkursów władania bronią konno. 30

8. Sędziowanie na zawodach wojskowych.

63. Postanowienia co do sposobu sędziowania. 31

Rozdział E.

NAGRODY.

64. Rodzaje nagród. 31
 65. Nagrody honorowe. 31
 66. Nagrody pieniężne. 31

Rozdział F.

KOŁA SPORTU KONNEGO.

67. Koła sportu konnego w oddziałach. 32
 68. Ramy statutu koła sportu konnego. 32
 69. Wzór ewidencji sportowej jeźdźców i koni. 34

Rozdział G.

GRUPA SPORTU KONNEGO.

70. Cel grupy sportu konnego. 35
 71. Skład grupy sportu konnego. 35

Rozdział H.

UBIÓR JEŹDŹCÓW.

72. Ubiór jeźdźców w zawodach sportowych. 35

Rozdział I.

ZAWODY OBOWIĄZKOWE.

73. Cel zawodów obowiązkowych. 35
 74. Przeprowadzenie zawodów obowiązkowych. 36

WSTĘP.

Celem uprawiania sportu konnego w wojsku jest:

a) wyrobienie hartu ducha, woli zwycięstwa i błyskawicznej reakcji na wszelkiego rodzaju zastraszania,

b) współpraca z wyszkoleniem bojowym, dająca niezbędną praktykę w racjonalnym użyciu konia, przede wszystkim w terenie,

c) rozwijanie zamiłowania do konia i jazdy konnej,

d) wyłonienie najlepszych koni na zawodach, jako wskaźnik dla hodowli konia wojskowego,

e) przygotowanie i wybór tak jeźdźców jak i koni do zawodów publicznych,

f) propaganda jazdy konnej wśród społeczeństwa cywilnego przez urządzenie zawodów przy udziale oficerów rezerwy i oddziałów przysposobienia wojskowego.

Regulamin sportu konnego reguluje całokształt sportu konnego w wojsku.

1.
Cel sportu
konnego
w wojsku.

2.
Zadanie
regulaminu
sportu
konnego.

ROZDZIAŁ A.

RODZAJE ZAWODÓW.

1. Postanowienia ogólne.

3.
Zasada
zawodów.

Zawody konne są oparte na zasadzie współzawodnictwa i mają wyłonić najlepszego konia, jeźdźca lub zespół.

Wynik może nastąpić na podstawie wykonania jednej próby albo kilku, wykonywanych w pewnej kolejności, jak np. wszechstronna próba konia wierzchowego.

Wszystkie zawody, wymagające kilku prób, nazywają się złożone.

2. Wyścigi konne na torach publicznych (stałych).

4.
Gonitwa
płaska.

Gonitwa płaska jest to wyścig na stałym torze wyścigowym i oznaczonej odległości, pod wagą określoną warunkami wyścigu.

5.
Gonitwa
z płotami.

Gonitwa z płotami jest to wyścig na stałym torze wyścigowym i oznaczonej odległości pod wagą określoną warunkami wyścigu.

6.
Gonitwa
z przeszkodami

Gonitwa z przeszkodami (steeple chase) jest to wyścig na stałym torze i oznaczonej odległości pod wagą określoną warunkami wyścigu.

Wyścigi wymagają od konia i jeźdźca wielkiej tężyzny, wyrabiając zimną krew, odwagę, błyskawiczną orientację i są jednym ze środków wyrobienia kawalerzysty. Celem ogólnym wyścigów jest przede wszystkim wyłonienie najlepszych jednostek hodowlanych, a wyścigi z płotami i przeszkodami mają równoległy cel sportowy. Goniczki odbywają się w Polsce tylko w myśl ustawy o wyścigach konnych i według prawideł wyścigowych.

7.
Uwagi
ogólne.

3. Biegi.

Bieg naprzelaj (cross country) jest to wyścig, rozgrywany w terenie, uprzednio pokazany i wytyczony, przyczem obowiązuje objeżdżanie wskaźników (chorągiewek) z nakazanych stron oraz pokonywanie przeszkód między chorągiewkami. Przeszkody mogą być wszelkiego rodzaju, terenowe i sztuczne. Przeszkody sztuczne powinny być typu napotykanego w terenie.

8.
Bieg
naprzelaj.

Jeżeli wyjątkowo bieg naprzelaj rozpoczyna się lub kończy na torze wyścigowym, przynajmniej polewa biegu powinna się odbyć poza torem w terenie.

Bieg od punktu do punktu jest to wyścig w terenie, z miejsca wybranego zgóry, lecz nieznanego jeźdźcom, do mety widocznej, albo znanej wszystkim jeźdźcom. Wybór drogi jest dowolny. Obo-

9.
Bieg od punktu do punktu (point au point).

wiązuje jedynie przejechanie wytkniętego celownika.

Biegi pod 2), 3) cechuje wspólne rozpoczęcie. Zwycięzcę określa sędzia u celownika.

10.
Jednos kowy
bieg naprzela-
laj.

Jednostkowy bieg naprzelał jest zazwyczaj częścią składową zawodów złożonych. Każdy jeździec rozpoczyna bieg pojedynczo; norma czasu (określona szybkość) karalna jest za przekroczenie, nagradzana bonifikacjami lub nie za nadrobienie. Waga będzie zależała od propozycji. Przebieg może być wytyczony zapomocą chorągiewek lub śladem (np. papierowym).

11.
Bieg
za psami.

Bieg za psami (polowanie par force) odbywa się za sforą, idącą tropem zwierzyny (lis, jeleń, dzik, daniel), albo idącą tropem sztucznym. Trop sztuczny stwarza się przez ciągnięcie odpowiednich środków, np. pomiot lisi. Celem i ambicją każdego jeźdźca powinno być najwcześniejsze przybycie na miejsce zakończenia polowania (halali).

12.
Bieg za śla-
dem sztucz-
nym.

Bieg za śladem sztucznym (rally paper, paper chase) odbywa się po śladzie sztucznym, pozorowanym skrawkami papieru.

13.
Bieg za pro-
wadzącym.

Bieg za prowadzącym (master) polega na posuwaniu się jeźdźców rojem za prowadzącym, którego nie wolno mijać. Pokonywanie przeszkód za prowadzącym jest obowiązujące i może być spraw-

dzane przez wyznaczonego w tym celu jeźdźca (contramaster).

Bieg gońca — należy do zawodów wojskowych. Jest to przebieg w terenie na zasadach jednostkowego biegu naprzelaj z dodaniem zadań szczególnych z zakresu służby polowej, władania bronią konno, ostrego strzelania i t. d.

Odcinki biegu naprzelaj w biegu gońca będą zazwyczaj przeplatane odcinkami na drogach. Bieg gońca można przeprowadzać pojedynczo lub parami. Klasyfikacja w pierwszym wypadku może być jednostkowa i zespołowa, w drugim — tylko zespołowa.

Bieg narciarski włókiem z jeźdźcem i bez jeźdźca (ski-kjöring) — jest to jazda na nartach za koniem.

14.
Bieg gońca.

15.
Bieg włókiem z jeźdźcem i bez jeźdźca.

4. Konkursy w skokach przez przeszkody.

Konkursy w skokach przez przeszkody są próbą, mającą za cel wypróbowanie zdolności koni w pokonywaniu przeszkód.

16.
Cel konkursów.

Konkurs zwyczajny polega na przebyciu określonej ilości przeszkód o różnym przekroju i rozmiarach, w określonym czasie i kolejności.

17.
Konkurs zwyczajny.

O zwycięstwie rozstrzyga w zasadzie lepszy czas przy równej ilości punktów karnych za błędy popełnione w przebiegu.

W wypadku równego czasu rozstrzyga rozgrywka na tych samych zasadach.

18.
Konkurs
szybkości.

Konkurs szybkości różni się od konkursu zwykłego tylko tem, że błędy na przeszkodach są przeliczone na sekundy, a upadki koni i jeźdźców, wylamania i odmówienia, z wyjątkiem trzeciego, które dyskwalifikuje, nie są brane pod uwagę. O zwycięstwie rozstrzyga mniejsza ilość sekund użytych na wykonanie przebiegu.

Obydwa te rodzaje konkursów mają na celu wypróbowanie w równej mierze następujących zalet konia: umiejętności galopowania, skakania i podporządkowania się woli jeźdźcy.

19.
Konkurs
potęgi skoku.

Konkurs potęgi skoku ma za cel wypróbowanie na kilku przeszkodach zdolności konia w pokonywaniu przeszkód bardzo poważnych rozmiarów.

Szybkość w tym konkursie jest umiarkowana. Przy równej ilości błędów rozstrzyga rozgrywka.

20.
Konkursy
według
szczególnych
warunków.

a) Konkurs skoku na wysokość polega na skakaniu przez jedną przeszkodę, budowaną ściśle według przepisów Międzynarodowego Związku Jeździeckiego. Rozstrzyga pokonanie najwyższej wysokości.

b) Konkurs skoku na szerokość: jak wyżej. Rozstrzyga pokonanie największej szerokości.

c) Konkurs szczęścia (t. zw. amerykański) — jest konkursem zwyczajnym z tą różnicą, że pierwszy błąd wyklucza jeźdźca od dalszego udziału. Rozstrzyga największa ilość pokonanych przeszkód, przy czem zazwyczaj propozycje określają pewną największą ilość skoków, a przy równej ilości pokonanych przeszkód — rozstrzyga czas.

d) Konkursy określone w paragrafie 17 i 18 mogą mieć warunki dodatkowe, jak np. obowiązkowy udział jeźdźca na dwóch koniach, których błędy sumuje się. Zastosowanie pierwszego nawrotu jako wyłonienie pewnego procentu koni do drugiego nawrotu, którego wynik rozstrzyga, obowiązkowe wykonanie dwóch nawrotów na jednym koniu, zawody zespołowe, polegające na sumowaniu punktów karnych wszystkich jeźdźców zespołu, albo z opuszczeniem jeźdźca z najgorszym wynikiem i t. p.

5. Próba ujeżdżania konia.

Próba ujeżdżania konia może się składać:

- a) z próby na czworoboku,
- b) z próby na czworoboku i z próby konia w skokach przez przeszkody.

Próba pod a) polega na wykonaniu szeregu ruchów we wszystkich chodach, według zgóry podanego programu, w czasie ograniczonym na czworoboku o przepisanych wymiarach, na którym punkty wykonania ruchów są oznaczone. Rozstrzyga suma punktów, podzielona przez ilość sędziów.

Próba pod b) polega na próbie na czworoboku i próbie konia w skokach przez przeszkody, która może się składać z jednego nawrotu na zasadzie konkursu zwyczajnego lub z dwóch nawrotów, przy czem pierwszy będzie próbą posłuszeństwa (skakanie ze stępa, z kłusa, w galopie, naukos) — drugi na zasadach zwyczajnego konkursu.

Rozstrzyga suma punktów w obu próbach.

6. Wszechstronna próba konia wierzchowego.

Wszechstronna próba konia wierzchowego polega na wykonaniu trzech następujących prób:

a) ujeżdżania — patrz punkt 5,

b) wytrzymałości, składająca się z jednostkowego biegu drogami, jednostkowego biegu z przeszkodami i jednostkowego biegu naprzelaj. Każdy z odcinków ma odrębną normę do oceny i odrębną mnożną. Szybkości i długości poszczególnych odcinków są podane w warunkach zawodów,

c) konkurs skoków przez przeszkody, na zasadach konkursu zwyczajnego.

Dla każdej próby jest osobna norma oceny i osobna mnożna. W próbach drugiej i trzeciej obowiązuje określona waga.

Rozstrzyga suma punktów we wszystkich próbach.

7. Zawody konne o mistrzostwo armji.

Zawody konne o mistrzostwo armji rozgrywa się na zasadach wszechstronnej próby konia wierzchowego, z dodaniem próby władania bronią konno. Są to zawody obowiązkowe o charakterze wyszkoleniowym, a celem ich jest zachęcić oficerów do uprawiania tych sportów, które mają bezpośredni związek z ich przygotowaniem bojowym.

23.
Zasady zawodów konnych o M. A.

8. Biegi odległościowe.

Biegi odległościowe (raidy) są to biegi jednostkowe lub zespołowe, rozegrane na dużych odległościach.

24.
Zasady biegów odległościowych.

Mogą mieć charakter:

a) wyścigu; w takim wypadku rozstrzyga najkrótszy czas użyty na przebieg; jeźdźcy są obowiązani minąć pewne punkty kontrolne, gdzie może być nakazany przymusowy postój. Zazwyczaj, po przebiegu, obowiązuje jeszcze pewna próba kondycji.

b) Przemarszu większych lub mniejszych oddziałów, z określoną szybkością, nakazanymi do

przebycia odcinkami dziennymi i niekiedy dodatkowym zadaniem. Zawsze powinny mieć charakter wojskowo-doświadczalny pod względem: wielkości i składu zespołów, długości przebiegu, pory roku, stanu dróg, rodzaju siodłania koni, troczenia siodła, oporzędzenia jeźdźców, sposobu karmienia, wykonania zadań bojowych, wypróbowania materiału końskiego, rozłożenia dziennego wysiłku i natężenia marszowego na kolejnych odcinkach.

9. Gra w piłkę konno (polo).

25.
Zasady
gry w piłkę
konno.

Gra w piłkę konno (polo) polega na walce dwóch konnych drużyn, które usiłują wpędzić piłkę w bramkę przeciwnika.

Odmianą tej gry jest indoor polo.

10. Pokaz konia wierzchowego (hunter show).

26.
Zasady po-
kazu konia
wierzcho-
wego.

Pokaz konia wierzchowego (hunter show) polega na premjowaniu konia (chody, wygląd i budowa, pielęgnacja, siodłanie oraz strój jeźdźca).

ROZDZIAŁ B.

PODZIAŁ ZAWODÓW.

1. Zawody wojskowe.

27.
Określenie
zawodów
wojskowych.

Zawody wojskowe są to zawody, urządzone przez dowództwa albo koła sportu konnego przy formacjach, dla jeźdźców wojskowych i zaproszonych gości.

Na zawodach wojskowych dla oficerów nie mogą być rozgrywane nagrody pieniężne.

2. Zawody publiczne.

Zawody publiczne są to zawody urządzone przez stowarzyszenia sportowe, zrzeszone w Polskim Związku Jeździeckim.

Na zawodach publicznych obowiązują w całej pełni przepisy Polskiego Związku Jeździeckiego.

28.
Określenie
zawodów
publicznych.

ROZDZIAŁ C.

UDZIAŁ W ZAWODACH.

1. Udział oficerów.

a) Wszyscy oficerowie mogą uczestniczyć w zawodach wojskowych i publicznych (krajowych) za zezwoleniem swoich dowódców pułków (równorzędnych), przyczem w zawodach publicznych tylko wówczas, jeżeli towarzystwo urządzające zawody należy do Polskiego Związku Jeździeckiego, albo jest urzędowo uznanem towarzystwem wyścigowym.

Od roku 1934 dosiadanie koni przez oficerów służby czynnej dozwolone jest wyłącznie w gonitwach i biegach dla dżentelmenów.

b) W zawodach międzynarodowych w kraju za zezwoleniem dowódców wielkich jednostek (dywizyj, brygad kawalerji, Centrum Wyszkozenia Kawalerji, grupy artylerji, Centrum Wyszkozenia

29.
Udział
oficerów
i podchor.
w zawodach.

Artylerji) zagranicą za zezwoleniem Szefa Departamentu Kawalerji, nawet jeżeli oficer służby czynnej uczestniczy na własnych koniach i na własny koszt.

c) W zawodach obowiązkowych dla oficerów uczestniczą obowiązkowo wszyscy oficerowie kawalerji i konnych formacyj artylerji *) służby linijowej do rotmistrza (kapitana) włącznie.

d) Podchorążowie (Szkoly Podchorążych Kawalerji i Szkoly Podchorążych Rezerwy Kawalerji oraz Szkoly Podchorążych Artylerji i Szkoly Podchorążych Rezerwy Artylerji) mogą zasadniczo uczestniczyć tylko w zawodach wojskowych w szkołach, w kategorii dla podchorążych i w oddziałach podczas odbywania praktyki — w kategorii dla oficerów.

Wyjątkowo, za zgodą dowódcy brygady (grupy artylerji), na wniosek dowódcy pułku, podchorążowie mogą uczestniczyć w publicznych zawodach krajowych.

2. Udział podoficerów zawodowych i nadterminowych.

30.
Udział podof.
zaw. i nad-
term w za-
wodach.

a) Udział podoficerów zawodowych jest dozwolony tylko w zawodach wojskowych dla podoficerów zawodowych i nadterminowych.

*) Przez konne formacje artylerji należy rozumieć formacje o zaprzęgu konnym.

b) W zawodach obowiązkowych dla podoficerów zawodowych biorą udział obowiązkowo wszyscy podoficerowie zawodowi kawalerji i artylerji konnej, pełniący służbę liniową.

Udział podoficerów zawodowych w zawodach na koniach oficerskich jest niedozwolony.

3. Udział podoficerów niezawodowych i szeregowców.

Udział podoficerów niezawodowych i szeregowców jest dozwolony tylko w zawodach wojskowych dla szeregowców.

31.
Udział pod-
ofic. niezaw.
i szereg.
w zawodach.

4. Udział koni.

Załączona tabela „Udział koni służbowych, oficerskich służbowych i oficerskich własnych w zawodach sportowych“ daje obraz udziału tych koni w poszczególnych rodzajach zawodów.

32.
Uwagi
ogólne.

Udział konia służbowego i oficerskiego służbowego w zawodach sportowych i związana z niemi zaprawa może tylko wyjątkowo i tylko na ograniczony okres czasu zwalniać konia od jego użyteczności służbowej.

Konie służbowe mogą uczestniczyć tylko w zawodach wojskowych.

33.
Konie
służbowe.

34.
Konie
służbowe
oficerskie.

Udział w zawodach publicznych na koniach służbowych jest dozwolony oficerom tylko na koniach im służbowo przydzielonych lub innemu oficerowi.

Konie służbowych oficerskich nie mogą w zawodach publicznych dosiadać osoby cywilne.

Konie zaliczone do grupy sportu konnego są wyłączone ze wszystkich zawodów wojskowych, w których mogą brać udział tylko poza konkursem.

35.
Konie
własne.

Udział oficerskich koni własnych zależy zasadniczo od uznania właściciela. Ograniczenia są podane w tabeli „Udział koni służbowych w zawodach sportowych“.

Oficerskich koni własnych mogą dosiadać w wyścigach z przeszkodami i z płotami tylko ich właściciele. Wyjątkowo na zastąpienie właściciela przez innego oficera służby czynnej może zezwolić szef Departamentu Kawalerji.

36.
Konie pry-
watne.

Udział koni prywatnych zależy w zupełności od uznania właściciela.

ROZDZIAŁ D.

WYTYCZNE DO URZĄDZANIA ZAWODÓW WOJSKOWYCH

1. Charakter zawodów.

37.
Charakter
zawodów
wojskowych.

W pracy sportowej w wojsku nie chodzi o rekordowe wyniki w pewnych gałęziach sportu konnego,

lecz o uprawianie sportu przez wszystkich w ramach bojowego użycia konia.

Uwzględniając cel zawodów i zdając sobie sprawę z właściwości, które muszą jeźdźcy i konie w poszczególnych zawodach posiadać, łatwo określić charakter zawodów, które należy uprawiać, aby osiągnąć wytyczony cel.

Od jeźdźca wojskowego wymaga się śmiałości, szybkiej orientacji i decyzji, zupełnego opanowania konia, szczególnie w warunkach jego praktycznego użycia, racjonalnego użycia sił końskich i umiejętności władania bronią konno. Od konia, aby był śmiały, wytrzymały, posłuszny i łatwy do prowadzenia w każdym terenie we wszystkich chodach.

Wszystkie zawody, w których wzrasta szybkość, a tem samem czynnik niebezpieczeństwa, wyrabiają śmiałość tak jeźdźca jak i konia, zmuszając przytem jeźdźca do szybkiej orientacji i decyzji.

Zawody wymagające od konia wysiłku na długą metę sprawdzają jego wytrzymałość, a zarazem uczą jeźdźca właściwego rozłożenia sił końskich w czasie i przestrzeni.

Posłuszeństwo konia dla celów wojskowych sprawdzamy nietylko na ujeżdżalni przez wykonanie pewnej ilości zgóry znanych ruchów, lecz przede wszystkim w terenie różnorodnym, ze

wszystkimi jego nierównościami, przeszkodami i niespodziankami.

Prócz zawodów obowiązkowych, które muszą się odbywać według podanych przepisów i w oznaczonym czasie, należy, w miarę możliwości, urządzać zawody dowolne, kierując się, przy wyborze rodzajów zawodów, zasadą, że zawody dla oficerów mogą mieć charakter przygotowawczy, wyszkolenia bojowego lub czysto sportowy, a zawody dla podoficerów zawodowych, niezawodowych i szeregowców mogą mieć tylko charakter przygotowawczy lub wyszkolenia bojowego.

Należy w każdym roku kalendarzowym bardzo oględnie stopniować wymagania zawodów, rozporządzając rok sportowy (na wiosnę) zawodami lżejszemi i uwzględniając kondycję konia, która po zimowej pracy stopniowo powinna osiągnąć podczas koncentracji swój punkt szczytowy. Będzie to w znacznej mierze zależało od miejscowych warunków oddziałów.

38.
Tabela określająca rodzaje zawodów dla ofic., podofic. i szer.

Załączona tabela określa rodzaje zawodów, które mogą być urządzone dla oficerów, podoficerów zawodowych i podoficerów niezawodowych oraz szeregowców (tabela 2).

2. Biegi.

39.
Uwagi ogólne.

Ponieważ biegi wymagają odpowiedniej kondycji koni i odbywają się w terenie, najkorzystniej

szym terminem do przeprowadzenia tych zawodów jest jesień. Przy urządzeniu biegów należy pamiętać, aby szczególnie na biegach dla podoficerów i szeregowców nie dopuścić do przemęczenia koni. Należy więc przede wszystkim przez odpowiednie zarządzenia uniemożliwić przekroczenie pewnej szybkości, która zawsze ma rozstrzygający wpływ na przemęczenie. To samo dotyczy wymiarów, długości biegów i przeszkód, jako też gruntu, na którym się biegi odbywają, co zależy od materiału końskiego i stanu przygotowania. Poniżej podane liczby rozmiarów przeszkód, odległości biegów i szybkości w biegach należy uważać tylko za ramy, które muszą być odpowiednio zastosowane.

40.
Rozmiary przeszkód,
szybkość
i odległość
w biegach.

Dla kogo	Wyso- kość prze- szkód	Szero- kość prze- szkód	Szybkość z wyjątkiem biegu naprzelaj od punktu do punktu i za psami	Odległość z wyjątkiem biegu za psami i bie- gu gońca
	(część stała)			
dla oficerów . .	do 1,20 m	do 4 m	do 600 m/min.	do 8 000 m
dla podof. zaw. .	do 1 m	do 3 m	do 450 m/min.	do 6.000 m
dla szer.	do 1 m	do 2,50 m	do 400 m/min.	do 4.000 m
dla koni 8-letn. i st.	do 1,20 m	do 4 m	do 600 m/min.	do 8.000 m
dla koni 7-letn.	do 1,10 m	do 3 m	do 450 m/min.	do 6.000 m
dla koni 6-letn.	do 1 m	do 2,50 m	do 400 m/min.	do 4.000 m
dla dojezdków .	do 0,90 m	do 2 m	do 350 m/min.	do 3.000 m

Dowódcy pułków powinni przy urządzaniu takich zawodów sportowych dokładnie rozważyć podane wytyczne, aby biegi te nie marnowały materiału końskiego. Przeszkody w terenie powinny być bezwarunkowo stałe. Przy budowie przeszkód w terenie należy przedewszystkiem wykorzystać przeszkody naturalne, zostawiając je nienaruszone, albo tylko odpowiednio przystosować. Wystrzegać się należy budowy przeszkód rażących swoją sztucznąnością oraz przeszkód zbyt małych, któreby powodowały ich lekceważenie przez konie. Udział jeźdźców i koni w biegach patrz tab. 1 i 2.

41.
Bieg naprzelaj.

Bieg naprzelaj.

Odległość 4—8.000 m; przeciętna ilość przeszkód 2—3 na 1.000 m; wysokość przeszkód do 1,40 m, przyczem stała część przeszkody nie może być wyższa jak 1,10 m.

Szerokość przeszkód do 4 m;
waga obowiązująca 75 kg;
konie pełnej krwi o 4 kg więcej;
udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

42.
Bieg od punktu do punktu.

Bieg od punktu do punktu.

Odległość 4—8.000 m.

Waga dowolna.

Udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

Jednostkowy bieg naprzelaj.

Odległość 2—8.000 m. Przeciętna ilość przeszkód
2—3 na 1.000 m;

wysokość przeszkód do 1,30 m, przyczem stała
część przeszkody nie może być wyższa jak 1,20 m;
szerokość przeszkód do 4 m, szybkość od
350—600 m na minutę.

Udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

Dla dojezdków i koni 6-letnich wolno urządzać
jednostkowy bieg naprzelaj tylko jako część próby
złożonej.

Bieg za psami.

Udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

Bieg za śladem sztucznym.

Odległość 4 — 8000 m.

Udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

Bieg za prowadzącym (master).

Odległość 4 — 8000 m;

wysokość przeszkód do 1,20 m;

szerokość do 4 m;

szybkość około 400 m na minutę.

Przy dłuższych biegach należy stosować nawroty
stępa i kłusa.

Nie jest pożądane i przyjęte wytyczanie drogi
biegu i przeszkód chorągiewkami.

43.
Jednostkowy
bieg naprze-
łaj.

44.
Bieg za psa-
mi.

45.
Bieg za śla-
dem sztucz-
nym.

46.
Bieg za pro-
wadzącym.

Biegu za prowadzącym nie wolno kończyć wyścigiem z wyjątkiem tradycyjnego biegu św. Huberta, przyczem meta nie może być dalej jak 200 m od miejsca rozpoczęcia wyścigu. Bieg może być zakończony wyszukaniem i uchwyceniem ogona lisa.

Udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

47.

Bieg gońca.

Bieg gońca.

Bieg gońca odbywa się według szczególnych wytycznych i warunków dowódców wielkich jednostek i oddziałów, przyczem rozmiary przeszkód, szybkość i wiek koni uczestniczących normuje tabela 1 i 2 oraz pkt. 2 rozdział D.

48.

Bieg włókiem z jeźdźcem.

Bieg włókiem z jeźdźcem.

Udział koni i jeźdźców — patrz tabela 1 i 2.

3. Konkursy skoków przez przeszkody.

49.

Uwagi ogólne.

Celem tych zawodów jest wykazanie umiejętności pokonywania różnego rodzaju przeszkód z określoną szybkością, w różnorodnym terenie, oraz stanu opanowania konia w warunkach praktycznego jego użycia. Zależnie od cech, które się chce sprawdzić u koni uczestniczących w konkursach skoków przez przeszkody, zawody mają odmienny charakter. Do wypróbowania rozmaitych cech konia w poszczególnych konkursach służą

przy technicznym ich urządzeniu następujące czynniki:

teren,
przeszkody,
czas,
droga biegu (trasa).

Im więcej miejsce, na którym odbywa się konkurs, przypomina rzeczywisty teren i naturalne przeszkody, tem bardziej odpowiada celowi. Najwłaściwszem miejscem do przeprowadzania konkursów w skokach przez przeszkody jest teren z jego nierównościami.

Wszelkie konkursy na równych placach koszarowych lub w krytej ujeżdżalni tracą charakter próby konia terenowego, gdyż sprowadzają się tylko do pokonywania samych przeszkód.

W zawodach wojskowych należy więc konkursy na takich miejscach jak najbardziej ograniczyć i traktować je jako zawody przygotowawcze. Jest to tem łatwiejsze do przeprowadzenia, że oddziały wojskowe nie są zależne od udziału publiczności w tych zawodach.

Przeszkody powinny swoim wyglądem przypominać przeszkody napotymane w terenie.

Aby zachęcić konia do przebywania przeszkód, należy unikać wszelkiej wyszukanej sztuczności przy ich budowie.

50.
Teren.

51.
Przeszkody.

Samo rozmieszczenie przeszkód na przebiegu ma wielki wpływ na prowadzenie konia. Każda przeszkoda powinna umożliwiać ocenę błędów robionych przez konia podczas jej pokonywania. Wymaga to budowy przeszkód o spadającej górnej części. Aby jednakowoż z konkursów skoków przez przeszkody nie robić loterii, należy ich górną część dosyć silnie umiejscowić, aby nie spadała za lekkiem potrąceniem i czyniła zadość zasadzie, że nie-doświadczony koń na stałej przeszkodzie upada, a doświadczony pokonywa ją przy najmniejszym wysiłku. Możliwość strącania wzrasta w stosunku do szybkości, w której skoki są wykonywane.

W praktyce nie da się na przeszkodzie spadającej dokładnie określić siły trącenia, która na przeszkodzie stałej spowoduje upadek konia, lecz ta myśl powinna decydować o sile przymocowania górnej części przeszkody.

Wszystkie przeszkody powinny być do pewnej wysokości możliwie „stałe“. Naprzykład jeśli wysokość przeszkody wynosi 1,10 m, to powinna być ona „stała“ do 1 m. Umożliwia to odrębną ocenę błędów koni strącających tylko górną warstwę i koni rozwalających przeszkodę do spodu, co u przeszkody stałej pociągnie za sobą bezwzględny upadek konia.

52.
Czas.

W każdym konkursie musi być określony czas na wykonanie przebiegu. Czas oblicza się w ten

sposób, że podaje się szybkość, według której przebieg musi się odbywać (np. 400 m na minutę) i oblicza się bardzo dokładnie długość drogi biegu (trasa), uwzględniając wszystkie zakręty. Początek przebiegu powinien być wytyczony przed pierwszą, meta za ostatnią przeszkodą.

W konkursach szybkości nie ustala się normy czasu, gdyż błędy robione na przeszkodach przelicza się na sekundy, które się dodaje do czasu użytego na przebieg. Rozstrzyga wtedy krótszy czas przebiegu z dodaniem sekund karnych za strącone przeszkody.

W konkursach zwyczajnych I stopnia (paragraf 56) nie należy stosować przepisów Polskiego Związku Jeździeckiego, które klasyfikują jeźdźców o równej ilości błędów według czasu, lecz należy wtenczas przeprowadzać rozgrywkę, przynajmniej na połowie przeszkód, ze skróconą normą czasu.

Przeszkody w rozgrywce można podwyższać tylko wówczas, gdy jeźdźcy rozgrywający się wykonali pierwszy raz przebieg bez błędu. Przy wyznaczeniu normy czasu należy brać pod uwagę wiek i kondycję koni, ich zdolność galopowania (szlachetność pochodzenia), rodzaj i długość przebiegu.

Należy pamiętać, że ze wzrostem szybkości wzrasta wysiłek.

53.

Droga biegu.

Przy układaniu drogi biegu (trasa) należy brać pod uwagę jej długość, krętość i same rozmieszczenie przeszkód, jak również kolejność różnych typów przeszkód. Drogi biegu nie da się ułożyć na papierze; należy ją zawsze sprawdzić na miejscu, obchodząc tak, jakby się ją miało samemu przebyć.

Szczególną uwagę należy poświęcić zakrętom i najazdom na poszczególne przeszkody.

Kolejność przeszkód co do ich przekroju powinna się zmieniać na drodze biegu, lecz zasadniczo należy pierwsze 2—3 przeszkody stawiać łatwiejsze, a dopiero później przechodzić do coraz trudniejszych, tak co do przekroju jak i co do rozmiarów przeszkód. Droga biegu na liniach krętych bardziej odpowiada koniowi opanowanemu, nawet gorzej galopującemu.

54.

Wyrównanie
współzawod-
nictwa (handi-
capy).

Warunki zawodów mogą nie dopuszczać koni do udziału w konkursach, jeśli zachodzi tego potrzeba, np. konie, które brały udział w zawodach międzynarodowych i t. p. W oficerskich konkursach skoków przez przeszkody należy zawody urządzać dla poszczególnych grup koni z osobna, albo stosować wyrównanie (handicap) jeśli ilość koni w poszczególnych grupach jest mała.

Przy podziale koni na grupy dla wyrównania, należy rozróżniać:

a) konie, które nigdy nie zdobyły nagrody,

b) konie, które zdobyły nagrody na konkursach wojskowych,

c) konie, które zdobyły nagrody na konkursach publicznych,

d) konie, które zdobyły nagrody na konkursach międzynarodowych.

Wyrównanie należy stosować tylko za zdobyte nagrody w konkursach skoków przez przeszkody i to z ostatnich dwóch lat kalendarzowych.

Rodzaj wyrównań dla poszczególnych grup lub w poszczególnych grupach co do ilości zdobytych nagród należy ustalić przy ułożeniu warunków danego konkursu i według zasad przepisów Polskiego Związku Jeździeckiego.

Wyrównywać należy przez dodanie ilości przeszkód, a nie przez zwiększanie ich rozmiarów przy czym ilość dodanych przeszkód przy największym wyrównaniu nie może przekraczać połowy ilości przeszkód ustawionych w konkursie.

Stosowanie wyrównania dla jeźdźców za wygrane jest niedopuszczalne. W konkursach podoficerskich można stosować wyrównania tylko wyjątkowo, w konkursach dla szeregowców nigdy. W konkursach obowiązkowych i o ustalone nagrody wędrowne lub o mistrzostwa pułków czy brygad i t. p. wyrównania stosować nie wolno.

Nie można stosować wyrównania w zawodach złożonych z kilku prób.

W rozgrywkach stosowanie wyrównania jest wzbronione.

55.
Kategorie
konkursów.

Konkursy w skokach przez przeszkody mogą być urządzone dla oficerów, podoficerów zawodowych, podoficerów niezawodowych i szeregowców.

W konkursach dla podoficerów zawodowych wysokość przeszkód nie może przekraczać 1,10 m, a szerokość 3 m; w konkursach dla szeregowców wysokość 1 m, szerokość 2,50 m.

Konkursy dla koni służbowych 6-letnich mogą być tylko zwyczajne. Przy równej ilości punktów karnych obowiązuje rozgrywka na co najmniej poziomie przeszkód.

Konkursy mogą być rozegrane jako zwyczajne, szybkości lub na szczególnych warunkach.

Urządzanie konkursów potęgi skoku, skoku na wysokość i szerokość oraz konkursu szczęścia (amerykański) jako zawodów wojskowych jest wzbronione.

Dla koni oficerskich służbowych ustala się następujące stopnie konkursu:

56.
Konkurs I
stopnia.

Warunki:

Ilość przeszkód	10 — 12
wysokość	do 1,10 m,
szerokość	do 3 m,
szybkość	do 375 m/min.

Konkurs ten może być rozegrany tylko jako konkurs zwyczajny. Przy równej ilości punktów karnych obowiązuje rozgrywka na co najmniej połowie przeszkód na tej samej wysokości. W rozgrywce przy równej ilości punktów karnych rozstrzyga czas. Wyrównania stosować nie wolno.

Udział koni.

Otwarty dla 6-letnich koni oficerskich służbowych, oficerskich własnych i prywatnych bez ograniczeń oraz dla starszych ponad 6 lat koni wyżej wymienionych, jeśli nie zdobyły trzech nagród z liczby pierwszych trzech w konkursach skoków przez przeszkody o najmniejszej wysokości 1,10 m.

Niedopuszczane są konie, które zdobyły pierwszą nagrodę w publicznych konkursach skoków przez przeszkody lub brały udział w zawodach międzynarodowych.

Warunki:

wysokość przeszkód	do 1,20 m,
szerokość	„ do 4 m,
szybkość	do 440 m/min. (jeśli jest konkursem zwyczajnym).

Konkurs ten może być rozegrany jako konkurs zwyczajny, szybkości lub według szczególnych

57.
Konkurs II
stopnia.

warunków. Wyrównanie można stosować, biorąc pod uwagę wygrane nagrody.

Udział koni.

Otwarty dla koni oficerskich służbowych 7-letnich i starszych, oraz oficerskich własnych i prywatnych bez ograniczenia wieku. Wyłączone są konie, które zdobyły płatne miejsce w zawodach międzynarodowych.

58. Konkurs III stopnia.

Warunki:

wysokość przeszkód	do 1,30 m,
szerokość „	do 4,50 m,
szybkość	do 440 m/min. (jeśli jest konkursem zwyczajnym).

Konkurs ten może być rozegrany jako konkurs zwyczajny, szybkości lub według szczególnych warunków. Dla koni, które zajęły jedno z pierwszych pięciu miejsc w zawodach międzynarodowych, można stosować wyrównanie.

Udział koni.

Otwarty dla koni oficerskich służbowych 8-letnich i starszych oraz oficerskich własnych i prywatnych bez ograniczenia wieku.

4. Konkurs ujeżdżania

Konkurs ujeżdżania składa się z dwóch lub więcej prób.

Pierwsza na czworoboku, w zasadzie powinna być ta sama, jakiej się żąda w zawodach o mistrzostwo armji, lecz może być uproszczona.

Druga próba składa się z konkursu przez przeszkody, o ile możliwie w terenie, jako próba posłuszeństwa konia w warunkach bardziej życiowych, niż podczas próby na czworoboku. Wyśokość przeszkód, droga biegu i szybkość są zależne od wieku koni i ich przygotowania. W ocenie należy uwzględnić mnożną dla każdej próby, aby utrzymywać ocenę życiową, tak, żeby ani samo wykonywanie skoków w drugiej próbie, ani samo wykonywanie ruchów na czworoboku nie rozstrzygały o konkursie ujeżdżania.

Do tych prób może być jeszcze dodana:

a) próba zaprawy konia (np. jednostkowy bieg naprzelaj w terenie),

b) próba przysposobienia konia (np. wagonowanie, zachowanie się przy mechanicznych środkach lokomocji i t. p.),

c) próba władania bronią konno i t. p.

Jako zawody, nie wymagające szczególnej zaprawy konia, lecz bardzo dokładnej pracy w ujeżdżaniu, nadają się do urządzania ich w okresie przed

59.
Postanowienia dla przeprowadzenia konkursu ujeżdżania.

koncentracją, jako sprawdzenie pracy zimowej w ujeżdżaniu konia. Zawody te można urządzać dla oficerów, podoficerów zawodowych a nawet podoficerów niezawodowych i szeregowców po odpowiednim zmniejszeniu wymagań.

Udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

5. Zawody konne o mistrzostwo armji.

Ustalają odnośne instrukcje Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

6. Biegi odległościowe.

Każdorazowo według szczególnych rozkazów Ministerstwa Spraw Wojskowych.

7. Konkurs władania bronią konno.

Konkurs władania bronią konno urządza się w myśl zasad Reg. kaw., cz. IV „Władanie bronią“. Przy ustalaniu drogi biegu należy pamiętać, aby przez odpowiednie ustawienie pozorników uwzględnić umiejętność prowadzenia konia. Należy sprawdzić władanie lancą, szablą i strzelanie z konia, uwzględniając poziom wymagań dla oficerów, podoficerów i szeregowców.

Udział jeźdźców i koni — patrz tabela 1 i 2.

60.

Postanowienia do przeprowadzenia zawodów konnych o mistrzostwo armji.

61.

Postanowienia do przeprowadzenia biegów odległościowych.

62.

Postanowienia do przeprowadzenia konkursu władania bronią konno.

8. Sędziowanie na zawodach wojskowych.

Sędziowanie odbywa się zasadniczo według przepisów Polskiego Związku Jeździeckiego i prawideł wyścigowych Ministerstwa Rolnictwa. Odchylenia są dopuszczalne tylko tam, gdzie to przewiduje Regulamin sportu konnego.

63.
Postanowienia co do sposobu sędziowania.

ROZDZIAŁ E.

NAGRODY.

Nagrody w zawodach wojskowych oficerskich mogą być tylko honorowe; w zawodach podoficerskich i dla szeregowców mogą być honorowe lub pieniężne.

64.
Rodzaje nagród.

Nagrody honorowe należą zawsze do jeźdźcy, wyjątek stanowią nagrody zespołowe, które są własnością oddziału, jeśli są wygrane na zawodach krajowych, a własnością Ministerstwa Spraw Wojskowych, jeśli wygrane na zawodach międzynarodowych.

65.
Nagrody honorowe.

Nagrody pieniężne, zdobyte na koniach własnych lub prywatnych, należą do właściciela; zdobyte na koniach służbowych do oficera, któremu koń jest przydzielony, po potrąceniu kosztów (przejazd oficera, luzaków, przewóz koni, wpisowe, diety służbowe, zależnie od stopnia oficera) należą

66.
Nagrody pieniężne.

w 75% do oficera, 25% do funduszu koła sportu konnego. Obliczenia wykonywa się po każdym wyjeździe.

ROZDZIAŁ F.

KOŁA SPORTU KONNEGO.

67.

Koła sportu konnego w oddziałach.

W każdym pułku kawalerji i w każdej konnej formacji artylerji istnieje obowiązkowo koło sportowe, do którego mają należeć wszyscy oficerowie zawodowi linjowi pułku, a mogą należeć oficerowie rezerwy oraz oficerowie innych rodzajów broni, które nie mają obowiązkowych kół sportowych. Oddziały innych broni jezdnych mogą mieć koła sportu konnego na tych samych zasadach.

68.

Ramy statutu koła sportu konnego.

Statut koła sportowego oddziału powinien wyczerpać następujące punkty:

1. Nazwa koła i siedziba.
2. Zadania koła.
3. Zakres działania.
4. Warunki należenia do koła.
5. Prawa i obowiązki członków.
6. Władze koła.
7. Ogólne zebranie i jego zakres działania.
8. Zarząd koła.

9. Komisja rewizyjna.
10. Fundusz koła.
11. Ewidencja sportowa jeźdźców i koni.

Przy rozwijaniu poszczególnych punktów statutu należy wziąć pod uwagę następujące wytyczne:

a) zarząd jest wybierany corocznie na ogólnym zwyczajnym zebraniu większością głosów i składa się z 4 członków.

Najstarszy starszeństwem jest przewodniczącym; pozostali pełnią obowiązki: sekretarza, skarbnika i gospodarza toru.

Dowódca pułku (dywizjonu) nie może być wybrany do zarządu, lecz zatwierdza jego skład i uchwały. Na zebraniach zarządu uchwały zapadają większością głosów, przyczem głos przewodniczącego liczy się podwójnie.

b) Do obowiązków zarządu należy:

- 1) zarządzanie majątkiem koła,
- 2) opracowywanie programów zawodów konnych,
- 3) techniczna organizacja zawodów,
- 4) prowadzenie ewidencji sportowej oddziału według załączonych wzorów.

c) zawody wojskowe mogą mieć wstęp płatny. W zawodach oficerskich może być pobierane wpisowe, jeśli zawody nie są obowiązkowe.

69.

Wzór ewidencji sportowej jeźdźców i koni.

EWIDENCJA JEŹDźCÓW

Jeździec	L. p.	Na koniu	Brał udział w zawodach (rodzaj i przez kogo urządzone)	Gdzie i kiedy	Jednost. czy zespół.	Zajęte miejsce	Nagroda
por. X	1	Y (służb.)	Konkurs pułkowy 1,20 m	5.IV Kraków	jednost.	II	honorowa
	2	Z (własni.)	Centr. Zaw. o M.A.	5.VII W-wa	zespół.	I jedn. 0 zesp	honorowa
	3	A (prywat.)	Międz. Zaw. P. Skoku	6.VII W-wa	jednost.	III	250 zł.

EWIDENCJA KONI

Koń X *) pochodzenie: hodowca:	1	Por. X	Pułk konk. uj.	5.V. Wilno	jednost.	I honorowa
	2	Por. Z	Wszechstr. próba konia wierzchowego	6.VI. W-wa	jednost.	II 2.000 zł.

*) W tej rubryce należy zaznaczyć kolejny przydział konia np.: że był od dnia 1 stycznia 1932 r. do 15 maja 1933 r. koniem służbowym por. X, od dnia 15 maja 1933 r. jest koniem służbowym por. Z.

ROZDZIAŁ G.

GRUPA SPORTU KONNEGO.

Celem grupy sportu konnego jest posiadanie zapasu jeźdźców, wyposażonych w odpowiednie konie dla stworzenia zespołów reprezentacyjnych do wysyłania na zawody międzynarodowe.

Skład grupy sportu konnego reguluje corocznie szef Departamentu Kawalerji.

70.
Cel grupy sportu konnego.

71.
Skład grupy sportu konnego.

ROZDZIAŁ H.

UBIÓR JEŹDŹCÓW.

Oficerowie zawodowi, uczestniczący w zawodach, jeżdżą zasadniczo w mundurze (bluza letnia). Pas główny i rękawiczki (brązowe) obowiązują przy prezentacji zespołów, w próbach na czworoboku i w pokazach konia wierzchowego (hunter show).

W wyścigach wojskowych obowiązuje mundur; w innych wyścigach — strój wyścigowy (dress).

72.
Ubiór jeźdźców w zawodach sportowych.

ROZDZIAŁ I.

ZAWODY OBOWIĄZKOWE.

Celem zawodów obowiązkowych jest sprawdzenie utrzymania koniecznego poziomu jeździeckiego, tak oficerów jak podoficerów zawodowych i sze-

73.
Cel zawodów obowiązkowych.

regowców w warunkach wojskowego użycia konia.

Zawody te wyrażają minimum wymagań pod względem umiejętności jazdy konnej, którego się żąda od linjowego oficera kawalerji, czy podoficera zawodowego i szeregowca.

74.
Przeprowa-
dzenie zawo-
dów obo-
wiązkowych.

Zawody obowiązkowe muszą być przeprowadzone ściśle według programu, wydawanego co rok przez Departament Kawalerji.

UDZIAŁ KONI SŁUŻBOWYCH, OFICERSKICH SŁUŻBOWYCH I OFICERSKICH WŁASNYCH W ZAWODACH SPORTOWYCH

RODZAJ ZAWODÓW	Goniwy z przeszkodami i płotami	B i e g i							Konkurs w skokach przez przeszkody				Konkurs ujeżdżania	Wszechstronna próba konia wierzchowego	Zawody konne o mistrzostwo armji	Biegi odległościowe	Gra w piłkę konno	Pokaz konia wierzchowego	Konkurs władania białą bronią	
		Bieg naprzetafaj	Bieg od punktu do punktu	Jednostkowy bieg naprzetafaj	Bieg za psami	Bieg za śladem sztucznym	Bieg za prowadzącym	Bieg gońca	Ski-kjöring	Zwyczajny	Szybkości	Potęgi skoku								Konkurs wg. szczególnych warunków, z wyjątk. szczęścia, skoku na wys. i szer.
Z A W O D Y W O J S K O W E																				
Oficerskie własne		T a k, b e z o g r a n i c z e ń																	Tak	
Służbowe 8-letnie i starsze		Tak, patrz rozdz. D, § 39	Tak, patrz rozdz. D, § 39	Tak	Tak, patrz rozdz. D, § 39	Tak, tylko z jeźdźcem	Tak, bez ograniczeń		Tak	Tak	Tak	Tak	Tak	Tak	Tak	Według oddzielnych rozkazów			Tak	
Służbowe 7-letnie			Tak, patrz rozdz. D, § 39				Tylko I i II stopnia		Tylko do wys. 1.20			Do wysok. 1.20							Tak	
Służbowe 6-letnie							Tylko I stopn.					Do wysok. 1.10							Tak	
Służbowe dojezdki												Do wysok. 1.00								
Z A W O D Y P U B L I C Z N E																				
Oficerskie własne		T a k, b e z o g r a n i c z e ń																	Tak	
Oficerskie służbowe 8-letnie i starsze		Tak, patrz rozdz. D, § 39	Tak, patrz rozdz. D, § 39	Tak	Tak, lecz patrz tabelę przeszkód, rozdz. D, § 39 i 40	Tak, tylko z jeźdźcem	Tak		Tak	Tak	Tak	Tak	Tak	Tak	Tak	Patrz zawody wojskowe			Tak	Tak
Oficerskie służbowe 7-letnie		Tak, patrz rozdz. D, § 39	Tak, patrz rozdz. D, § 39	Tak		Tak, tylko z jeźdźcem	Tylko w konk. do 1.20		Tylko w konk. do 1.20			Do wysok. 1.20							Tak	Tak
Oficerskie służbowe 6-letnie												Do wysok. 1.10							Tak	

▨ rubryki zakreskowane oznaczają, że udział jest zabroniony.

TABELA ZAWODÓW WOJSKOWYCH

	B I E G I								Konkursy w skokach przez przeszkody			Konkurs ujeżdż.	Mistrz. armji	Odległościowe biegi zespolone	Władanie bronią konno
	Biegi naprzelaj	Bieg od punktu do punktu	Jednostkowy bieg naprzelaj (tylko jako część zawod. zlot.)	Bieg za psami	Bieg za śladem sztucznym	Bieg za prowadzącym	Bieg gońca	Bieg włókłem z jeźdźcem	Zwyczajny	Szybkości	Wg. szczególnych warunków, z wyjątkiem konk. szeregów, skoku na wysok. i szer.				
Oficerowie	tak	tak	tak	tak	tak	tak	tak	tak	tak	tak	bez ograniczeń	tak	tak		tak
Podoficerowie zawodowi		tak	tak	tak	tak	tak	tak	tak	tak	tak	do 1,10 m wys. do 3 m szer.	tak	tak		tak
Podoficerowie niezawodowi i szeregowcy			tak			tak	tak	tak	tak	tak	do 1 m wys. do 2,50 m szer.	tak			tak

▨ rubryki zakreskowane oznaczają, że udział jest zabroniony

TABELA ORJENTACYJNA DO REGULAMINU SPORTU KONNEGO.

I. Zawody mające bezpośredni wpływ na wyszkolenie bojowe	II. Zawody mające bezpośredni wpływ na wyszkolenie jeździeckie i pośredni związek z wyszkoleniem bojowym			
1. Szeregowi niezawodowi: a) bieg gońca (patrz §§ 14, 39, 40, 47) *), b) władanie bronią konno (patrz § 62) *), c) zespołowe biegi dystansowe (patrz §§ 24, 61) *)	1. Szeregowi niezawodowi: a) bieg za prowadzącym (patrz §§ 13, 39, 40, 46) *), b) konkursy w skokach przez przeszkody (patrz §§ 17, 18, 19, 20 oraz § § 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55) *). c) konkursy ujeżdżenia (patrz §§ 21, 59) *), d) bieg włókiem za jeźdźcem (patrz § 15) *).			
2. Podoficerowie zawod. i nadterminowi: jak szeregowi niezawodowi ad a), b), c), oraz d) zawody konne o mistrzostwo armji (patrz § § 23, 60).	2. Podoficerowie zawod. i nadterminowi: jak szeregowi niezawodowi ad a), b), c), d), oraz e) bieg od punktu do punktu (patrz § § 9, 39, 40, 42) *), f) bieg za psami (patrz § § 11, 39, 40, 44) *), g) bieg za śladem sztucznym (patrz § § 12, 39, 40, 44) *).			
3. Oficerowie: jak dla podoficerów zawodowych ad a), b), c), d)	3. Oficerowie: jak dla podoficerów zawodowych ad a), b), c), d), e), f), g), przyczem ad b) obowiązują § § 17, 18, 19, 20, oraz § § 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, oraz h) biegi naprzelaj (patrz § § 8, 39, 40, 41) *), i) wszechstronna próba konia wierzchowego (patrz § 22) *), j) gonitwy z płotami i przeszkodami (patrz § § 5, 6, 35) *), k) gra w piłkę konno (patrz § 25) *).			
III. Udział w zawodach	IV. Wytyczne dla zawodów wojskowych	V. Nagrody	VI. Koła sportu konnego	VII. Ubiór jeźdźców
a) oficerowie i podchorążowie (patrz § 29), b) podoficerowie zaw. i nadterminowi (patrz § 30), c) szeregowi niezaw. (patrz § 31), d) konie (patrz § § 32, 33, 34, 35, 36).	patrz § 37	patrz § § 64, 65, 66	patrz § § 67, 68, 69	patrz § 72

*) Udział konia — patrz tabl. 1 rozdział C pkt. 4 § 32.

